

Overformynderibesthyrelse slet ikke behøves. — Jeg holder endnu paa, at Bærgbesthyrelsen er det Naturlige og Rigtige, og at Overformynderivæsenet er et Anliggende, som det er ønskeligt at faae udbraget af Statens Forvaltning. Vi maae efterhaanden begynde at udbrage nogle Anliggender fra Statens Forvaltning og lade dem gaae over til Befolkningens egen Forvaltning, og til disse troer jeg naturlig henhører Besthyrelsen og Forvaltningen af de Umyndiges Midler.

E. Jørgensen: Det er blot et Par meget korte Bemærkninger, som jeg vil tillade mig, nærmest foranledigede ved Udtalelserne af de ærede Rigsdagsmænd for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) og Standerborg Amts 1ste Valgkreds (E. M. Jespersen), betræffende det Affnit i § 4, der handler om den $\frac{1}{4}$ pCt. aarlige Rente, som Debitorerne for Raan af Overformynderierne skulle svare udover de 4 pCt. Den førstnævnte ærede Rigsdagsmænd viste i sine Udtalelser en særdeles Omhu for de Umyndige og fandt, at det var meget usvarligt, at deres Penge skulde udsættes til 4 pCt., naar det var muligt paa anden Maade at faae en større Rente. Jeg skal nu ikke misbillige denne Omhu, men jeg skal kun henholde mig til, at 4 pCt. Rente dog er den bestaaende Tilstand, og at det vel er muligt, at naar man stræber at skaffe de Umyndige saa høi Rente som muligt, at da de Tab, der desaaarsag ville foraarfaages, ville overgaae den Fordeel, som derved kan indvindes. Men, hvad jeg bestemte vil paastaae, er, at denne Fremgangsmaade støder saa stærkt an mod den almindelige For- mening, at et Forsøg paa endog blot i en saa ringe Grad, som Tilfældet er i § 4, at rolle ved den bestaaende Rentefod vil være tilstrækkeligt til at skaffe Loven en ugunstig Modtagelse hos Befolkningen i det Hele, og det maa dog være et af Formaalene at skaffe den en saavidt mulig gunstig Modtagelse. Jeg skal endnu blot med Hensyn til, hvad der er sagt om Centralisation og Raanebesthyrelser, bemærke, at jeg heller ikke troer, at Loven vil komme til at nyde en ret

gunstig Modtagelse, naar det ikke bliver iagttaget, at de Midler, der ublaanes, blive forbeelte saa ligeligt og retfærdigt som muligt. Jeg skal i den Anledning henholde mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage), som meente, at Raanebesthyrelserne helst maatte oprettes jurisdiktionsviis. Jeg troer, at naar de indrettedes amtsviis, vilde det ikke være muligt for de enkelte Medlemmer af Besthyrelsen at komme til et saadant Kjenndskab til Amtet i det Hele, at Midlerne derved vilde kunne blive tilfredsstillende forbeelte.

Hvad Centralisationsprincippet angaaer, da kan jeg ikke rigtigt komme til nogen bestemt Mening om, hvilket der skulde være det Rigtigste, enten at indrette eet Overformynderi i Kjøbenhavn, eller 5 Overformynderier, som her af Regjeringen er foreslaaet. Jeg synes, at der ved begge Forslag vil kaae en Mangel af det, der skulde opnaaes, nemlig et rigtigt Kjenndskab til Forholdene og en ligelig Fordeling af Midlerne. Jeg kan derfor langt bedre tiltræde den Betragtning, der blev udtalt af en æret Taler, at Overformynderierne helst maatte indrettes amtsviis. Der er rigtignok derimod yttret, at Amtsraadene skulde i det Hele have erklæret sig villige til at paatage sig denne Byrde; men deels forestaaer der nu en temmelig bethdelig Omordning af Amtsraadene, og deels kan det nok hælde sig, at de samme Amtsraadsmedlemmer, der dengang afgave denne Erklæring, siden den Tid kunne have faaet en anden Betragtning af Sagen. Jeg kan ikke troe Andet, end at der, naar man kom til den Overbeviisning, at det var det Hensigtsmæssigste at have Overformynderibesthyrelsen indrettet amtsviis, da ogsaa maatte kunne findes en Maade, hvorpaa dette lod sig ordne. Til disse Bemærkninger skal jeg indstrænke mig.

Da Ingen ellers forlangte Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges eenstemmigt med 67 St.